

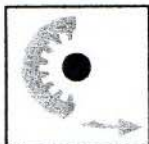
Agentura Amneris děkuje sponzorům:

UNIS

sgt[®]

BVV

ufi
Approved
Event

Veletrhy
Brno

MSV 2005

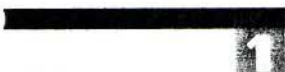
mediální partneri:

MR
MORAVSKA
REKLAMNÍ

Kiss Hádky
88.3 / 104.1 fm

ČESKÝ ROZHLAS
BRNO
106.5 FM

kelt

TV
VAŠE METROPOLITNÍ TELEVIZE

Ludwig van
BEETHOVEN

MŠE C DUR

Agentura Amneris pořádá
4.10.2005 ve 20.30 hodin
chrám sv. Petra a Pavla na Petrově

Ludwig van Beethoven

MŠE C DUR

Op. 86

1. *Kyrie*
2. *Gloria*
3. *Credo*
4. *Sanctus, Benedictus*
5. *Agnus Dei*

Eva Dřízgová – soprán
Jitka Zerhauová – alt
Richard Samek – tenor
Richard Novák – bas

Brněnský akademický sbor

orchestr Czech Virtuosi

dirigent
Jaroslav Kyzlink

Mše C Dur, op. 86 Ludwiga van Beethovena – (1807) vždy stála ve stínu daleko slavnější Missy solemnis (1823), i když nutno říci, že dosti neoprávněně. Už tehdy vysoko čněla nad dobovým průměrem v porovnání například se mšemi Josepha Haydna. Dílo je koncepčně nové a osobité, rozchází se s tradičním zpracováním mešního ordinária, není tu členění na uzavřené árie, ansámby nebo sborové části. Netradiční je také autorovo zacházení s textem.

Skladba vznikla na žádost knížete Esterházyho a byla určena ke slavnostnímu provedení v Eisenstadtu ke jmeninám jeho manželky kněžny Marie Esterházyové, rozené Lichtensteinové. Beethoven zakázku přijal v létě 1807. Termín dodržel, a tak mše spatřila v zářijových dnech 1807 světlo světa, i když se skladatel obával srovnání s Haydnem na poli, které starý mistr ovládal dokonale, zatímco pro Beethovena bylo zcela nové.

Podle dobových svědků kníže skladbu vyslechl – pravděpodobně si povšiml nesmírných odlišností od od Haydnových kompozičních postupů, které tolik uctíval a obrátil se k Beethovenovi se slovy: „Ale Beethovene, copak jste to zase udělal?“ Mezitím se dvorní kapelník Johann Nepomuk Hummel hlasitě rozesmál. Beethovena Esterházyho otázka a nafoukaný smích tak rozzuřily, že sbalil kufry a ihned ze zámku odjel.

Je však zjevné, že skladatel po přijetí Esterházyho objednávky Haydnovy mše zcela jistě prostudoval. Vyplývá to z poznámek na skicách části Gloria. Jedinečná stylová jemnost v částech mše C Dur svědčí o pietním přístupu, o něž se nikdy před tím nepokoušel. K dosažení požadované kvality začlenil do své hudby liturgický text s pozoruhodnou zdrženlivostí. Zcela opomenul rádobu operní postupy uplatněné v oratoriu ve prospěch vysoce diatonického, hladce plynoucího Kyrie a silnějších a rozličnějších výrazových forem Gloria a Credo. Poslední část mše (dlouhé Agnus Dei) je rozčleněna do tří úseků, které se vyznačují neobyčejnou expresivitou. V recenzi Mše in C z roku 1813 E.T.A. Hoffmann charakterizuje část Agnus jako pocit „vnitřní melancholie, která však netrhá srdce na kusy, ale konejší a tato bolest z jiného světa se rozpouští v nadpozemské radosti.“

Hoffmann píše, že očekával pocit úžasu a posvátné úcty, které nacházel tak zřetelně např. v 1. symfonii, ke svému překvapení však zjistil, že z celé Mše C Dur číší atmosféra „dětsky radostných pocitů – pocit dítěte, svěřující svou víru dobrotě boží.“

Pro Mši C Dur je tedy nejcharakterističtější výraz osobní religiozity – individuální hledání „vnitřního klidu“ – abychom si vypůjčili slova, která Beethoven vepsal na partituru části Dona nobis pacem u mnohem velkolepější Missy solemnis. Mocný vulkán Beethoven se zde pouští spíše do světa klidné oddanosti a náboženské vřelosti, které mají přinést posluchačům nejen estetický zážitek, ale především pozvednout jejich duše k Bohu.

Hana Procházková

Eva Dřízgová – Jirušová, vynikající pěvkyně operního i koncertního repertoáru. Je stálým hostem předních operních scén České republiky, včetně ND Praha, Státní opery Praha, ND Brno. Spolupracuje s vynikajícími orchestry v České republice i v zahraničí. Její hlasové a technické dispozice jí umožňují interpretovat velmi široký repertoár jak v operní tak kantátové či oratorní tvorbě, je však zároveň vyhledávanou interpretkou písní. Zpívala téměř ve všech zemích Evropy, ale také v Japonsku, kde se kromě jiného představila v titulní roli Janáčkovy Lišky Bystroušky. V roce 1996 obdržela prestižní cenu Thalii za nejlepší ženský výkon roku v oboru opery za roli Mimi v Pucciniho opeře La Bohème a v roce 1998 tutéž cenu za titulní roli v Debussyho opeře Pelleas et Melisande. Podílela se na mnoha nahrávkách CD, trvale spolupracuje s Českou televizí a rozhlasem.

Mezzosopranistka **Jitka Zerhauová** je od roku 1983 sólistkou Janáčkovy opery - zároveň však také vystupuje na mnoha dalších českých i zahraničních pódiiích (Německo, Rakousko, Bulharsko, Itálie, Japonsko aj.). Z operních rolí připomeňme Carmen, Amneris, Azucenu, Ulriku, Dalilu, donnu Elvíru, Cherubína, Dorabelu, či z českých oper Ježibabu, pannu Rózu, Káču a mnoho jiných, kterými se nesmazatelně zapsala do srdcí brněnského publika, které svou oblíbenou sólistku odměnilo mnohokrát svou přízní v anketách o nejpoblárnější osoby brněnského jeviště.

Dobře známá je také její činnost koncertní, její repertoár zahrnuje jak komorní písňové cykly, tak i největší oratorní díla 19. a 20. století (Dvořák, Berlioz, Stravinskij aj.). Nahrává pro rozhlas i televizi. Kritika oceňuje její cit pro interpretaci hudby různých stylových období.

Tenorista **Richard Samek** vystudoval zpěv na JAMU v Brně. Už během svého studia na sebe upozornil na mnoha soutěžích jako výrazný talent, který posluchače zaujme svou vysokou muzikálností a neobvykle krásnou barvou hlasu. Věnuje se koncertní činnosti s mnoha renomovanými ansámby, se kterými vystoupil v řadě zemí Evropy a v Kanadě. Před dvěma lety s velkým úspěchem debutoval v roli Fausta v Boitově Mefistofelovi na prknech Janáčkovy opery, dále zde ztvárnil postavu Junoše ve Smetanových Braniborech v Čechách, nyní pracuje na roli Kuragina v Prokofjevově opeře Vojna a mír.

Richard Novák se za léta působení v Janáčkově opeře nesmazatelným způsobem zapsal do povědomí hned několika generací milovníků vážné hudby. Členem Janáčkovy opery se stal v roce 1961 a kromě krátkodobého působení v opeře v Grazu jí zůstal věrný. Jeho všestranný repertoár obsahuje významná díla operní literatury od oper Händelových a Mozartových, po Verdiho, Wagnera, Smetanu, Dvořáka, Janáčka a mnoho dalších. Patří mezi špičkové interprety písňové a oratorní literatury. Jeho umění mělo mnohokrát možnost poznat zahraniční publikum nejen v Evropě, ale i v Japonsku a dalších zemích.

Jaroslav Kyzlink vystudoval dirigování sboru a orchestru na JAMU v Brně. Od roku 1992 působí v brněnské opeře, nejprve jako sbormistr, od roku 1996 jako dirigent, v letech 2001 - 2003 stál v čele

souboru jako šéfdirigent a umělecký šéf. Se souborem Janáčkovy opery nastudoval během let řadu inscenací, dvakrát jej vedl při úspěšných turné po Japonsku. V současné době je hostujícím dirigentem opery Národního divadla v Praze a Státní opery Praha. Pravidelně spolupracuje s předními českými orchestry, především při provádění vokálně-instrumentálních děl. Je znám z noha projektů na koncertních pódiiích v České republice, ale také v dalších evropských zemích. Před dvěma lety s velkým úspěchem dirigoval Janáčkovu Tarase Bulbu a Glagolskou mši v japonském Tokyu. Od května 2004 působí jako šéfdirigent Slovenského národního divadla. Jaroslav Kyzlink patří k nejvýraznějším talentům mladé dirigentské generace.

Brněnský akademický sbor sdružuje od roku 1950 studenty a absolventy brněnských vysokých škol. Na jeho repertoáru lze nalézt hudbu a capella a vokálně-instrumentální hudbu se zaměřením na období předromantická i současná. Umělecký profil tělesa vytvářel dlouhá léta sbormistr Lubomír Mátl, dnes v jeho čele stojí Jaroslav Kyzlink.

Komorní orchestr **Czech Virtuosi** tvoří koncertní mistři předních brněnských hudebních těles (Státní filharmonie Brno, orchestr Janáčkovy opery), jakož i členové renomovaných komorních souborů. Díky bohatým zkušenostem svých členů, upoutal ansámbl ihned pozornost jak hudební veřejnosti, tak i odborné kritiky. Zárukou uměleckého zážitku je stylová čistota, barevnost, dokonalá souhra a spontánní muzikálnost tohoto tělesa, které má již své místo na evropských koncertních pódiiích.